

UNIVERSITY OF G
LIBRARY
POSTGRADUATE DEPARTMENT

তঁাতিৰ-জনা ।

শ্ৰীভদ্রসেন বৰাৰ দ্বাৰা

সংগৃহীত আৰু প্ৰকাশিত ।

২য় তাঙ্গৰণ

891.49/3

4403

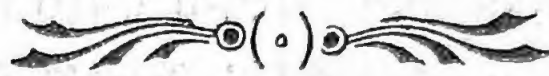
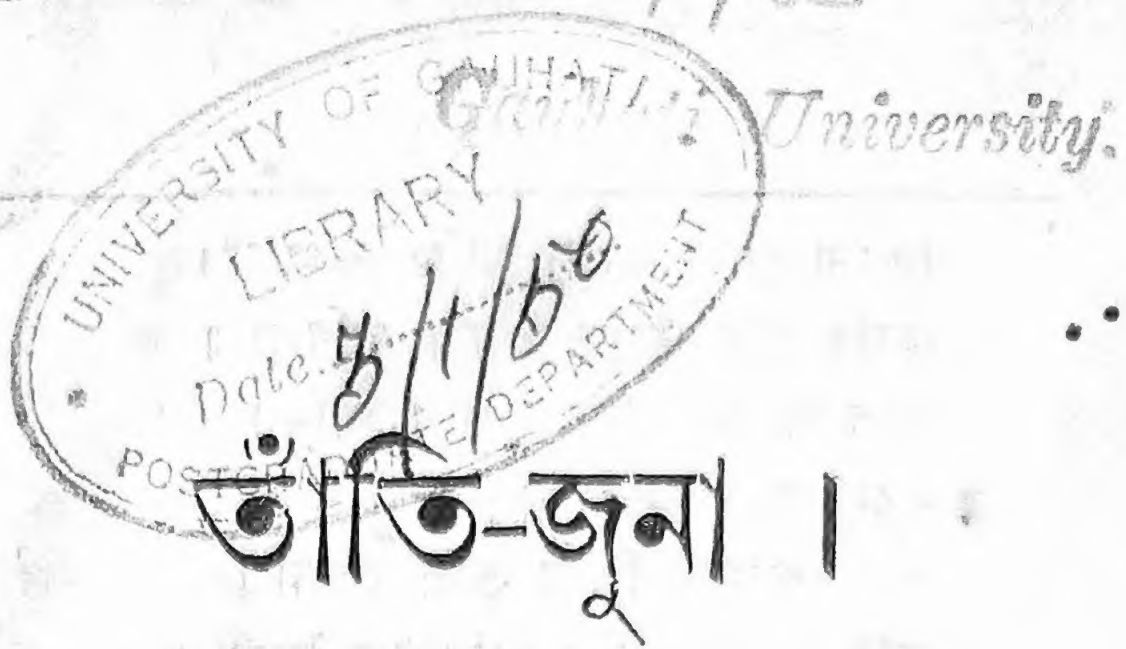
ডিব্ৰুগড়

আহোম প্ৰেছত

শ্ৰীভদ্রসেন বৰাৰ দ্বাৰা

ছপাহল ।

বেচ মাথোন ।

শ্রী কৃষ্ণায় নমঃ ।

আনন্দে মোহন বাংশী বজাই ।
গৈলন্ত গোসাঁই তাঁতিৰ চাই ॥
দূৰতে দেখিয়া তাঁতি হাসয় ।
আমাৰ গৃহক হৰি আসয় ॥
তাঁতিয়ে দিলন্ত আসন বঢ়াই ।
বঙ্গকৰি বসিলা যদুৰাই ॥
কৰ্পূৰ তাম্বুল খাইবাক দিলা ।
অনেক সেৱা স্মৃতিয়া কৰিলা ॥
যাৰ নাম লৈলে বৈকুণ্ঠ বাস ।
হেন কৃষ্ণ আমাৰ গৃহক আসে ॥
ব্রহ্মা হৰে যাক নাপাই লাগ ।
কিনো মোৰ ভাগ্য পাইলো লাগ ॥
ভাগ্যে সেৱা কৰিবাক পাইলো ।
কোটি কোটি জন্ম উদ্ধাৰ ভৈলো ॥

891.4913

কিনো মোৰ ভাগ্য আজি মিলিল।
 ত্ৰাহি বুলি তাঁতি পাৰে পৰিল।
 তাৰ পাছে তাঁতি ভূঙ্গাৰ আনি।
 ধুৱাইলা এভুব পাৰ দুখানি ॥
 পাছদক জল শিৰে তুলি লৈলা।
 তাৰ পাছে কৃষ্ণক স্তম্ভিবাক লৈলা ॥
 কিবা প্ৰয়োজনে আসিলা গোসাঁই।
 পাছে তষু কিবা শুনো অভিপ্ৰায় ॥
 যিসক বিচাৰি আসিলো মই।
 সাৰশেষে কহোঁ শুনবি তই ॥ •
 বিষ্ণু পুৰি নাম বৈকুণ্ঠ স্থান।
 তাতো নেপাইলো তোহোৰ সমান ॥
 ব্ৰহ্মা যৈত থাকে সিও ব্ৰহ্মলোক।
 তাতো বিচাৰি নেপাইলোহো তোক ॥
 শিৱ যৈত থাকে সিও কৈলাস চাই।
 তাতো বিচাৰি নেপাইলোহো মই ॥
 যম পূৰে যম আছে যতোক।
 যমে আনি দিলে সকলো মোক ॥
 তাতো বিচাৰি নেপাইলোহো তাঁতি।
 মনত বিষাদ লাগিল আতি ॥
 পাছে বলী ৰাজা সভাক গৈলো।
 বলী ৰাজা মুখে বাৰ্তাক পাইলো ॥
 বলী ৰাজা শুনি কহিবাক লৈলা।
 সেই তাঁতি এভু পৃথিবীক গৈলা ॥

মি হেতু আসিলো তোহোব ঠাউ ।
 আমাক পঠাইছে মোৰ বাধিকাই ॥
 শুন তঁাতি মই কহোঁ কথাক ।
 কাপোৰ লাগে মোৰ বাধিকাক ॥
 শুন তঁাতি কহোঁ তোহোব আগে ।
 বাধাই পিন্ধিবাক কাপোৰ লাগে ॥
 শুনি তঁাতি শোধে হাত যোৰ কৰি ।
 কহিয়ো প্রভু ব'ম কেনে কৰি ॥
 কেমন কাপোৰৰ কেমন ঠান ।
 কলেহে জানো মই তাৰ প্রমাণ ॥
 দীঘল পুতল কিমান লাগে ।
 কিবা ফুল বাছিম তাৰ আগে ॥
 পথালি ঢুকাঠি লৈবা বেগত ।
 দীঘলে লৈবা তিনি ততেক ॥
 পৃথিবীত আছে যতেক ফুল ।
 শুন তঁাতি তই কাপোৰত তোল ॥
 চম্পা বকুল বাবৰি তগৰ ।
 তাক নেবাছিলে লাগিব জগৰ ॥
 কুন্দ কোঁৱৰক পদাৰ কলি ।
 তাক নেবাছিলে উঠিব জুলি ॥
 বাঙ্গুল ৰেবতী মকয়া মধাই ।
 তাক দেখি বঙ পাৰ বাধাই ॥
 চন্দ্র সূৰ্য্য তৰা ৰাছিবা তাত ।
 তাক দেখি বাধাই লগাব মাত ॥

হস্তা ঘোৰা আৰু মৃগ মৃগিনী ।
 পাতালৰ বাছিবা নাগ নাগিনী ॥
 বানৰ ভালুক বাঘ যে ঘোং ।
 তাক দেখি ৰাধাই পাইবেক বঙ্গ ॥
 যত তৃণ তৰু ডালৰ পক্ষী ।
 পাইবেক সন্তোষ ৰাধায় দেখি ॥
 ব্রহ্মা বিষ্ণু হৰ বৰুণ যম ।
 বায়ুকী প্ৰমুক্ষ সৰ্প যে গণ ॥
 নদ নদী মৎস্য আৰু মগৰ ।
 বায়ু অগ্নি জানা জলেশ্বৰ ॥
 শুন তঁতি মই কহো ভাগে ভাগে ।
 এইমতে ৰাধাক কাপোৰ লাগে ॥
 আৰু কোন আগে কাক বাছিবা ।
 তঁতি তই ইকথা মনে ৰাখিবা ॥
 শিৰত বাছিবা বসুদেও পিতা ।
 উৰুগীত বাছিবা দৈবকী মাতা ॥
 পিঠিত বাছিবা বলোদেও দাদা ।
 মুঢ়ে সিংঘে ধৰিছে গদা ॥
 বাহুত বাছিবা নন্দৰ কণাই ।
 উৰুত বাছিবা কংস মমাই ॥
 খোছনিত বাছিবা নেজালি মৈৰা ।
 কাষত বাছিবা স্বৰ্গৰ তৰা ॥
 তাৰ চৌপাশে বুলাবা চম্পা ।
 মূৰত বাছিবা মুকলী খোপা ॥

হীমাগে বাছিবা নন্দেব কনাই ।
 কনাইয়ে বসিয়া বাধাক চাই ॥
 বৃন্দাবনে বসি চাপৰি বজাই ।
 ঘূৰি ঘূৰি নাছে নন্দেব কনাই ॥
 যাব যেন চান তাব তেন বৰণ ।
 তাক নেবাছিলে তোৰ মৰণ ॥
 আজি দেওবাৰে বুজনি দিওঁ ।
 ঘূৰি দেওবাৰে কাপোৰ নিওঁ ॥
 সেহি কাপোৰ নিয়া বাধাক পিন্ধাও ।
 বাধায়ে সহিতে বৃন্দাবনে যাওঁ ॥
 বৃন্দাবনে গৈয়া পাতিবো খেৰি ।
 সমস্ত সমাজে ডাকি ও হৰি ॥
 শঙ্কৰে বচিলে কাপোৰ জুনা ।
 সমস্ত সমাজে কাণ পাতি শুনা ॥

কপাহৰ জুনা ।

সৰু জনীয়ে বুলিলে বৰ জনী বাই ।
 পিজলী কপাহ কতনো পাই ॥
 কপাহ আছে সোণাপুৰ হাটে ।
 শত্ৰুবে দেখি আহে পানী অনা ঘাটে ॥
 পিজলী কপাহৰ বাতৰিক পাই ।
 আকাজিয়ে যাবলৈ তত্ নেপাই ॥
 তেনে বাই কৰকৰা ভাতক নেখাওঁ ।
 পিজলী কপাহ বিচাৰি হাটলৈ যাওঁ ॥

ভাত খোৱা বাই মোক নেদেখিবা সৰু ।
 দেও দি যাব নোৱাৰে ভুতুৰা গৰু ॥
 জাপ মাৰি কাটিলো আগলী পাত ।
 তাতে বাঢ়ি দিয়ে এদোণ চাউলৰ ভাত ॥
 ভাত খাওঁতে হয় দেৰপৰ বেলা ।
 গা মূৰ সজাওঁতে হব আবেলি বেলা ॥
 আকাজিয়ে লৰিলে কৰকৰা খাই ।
 বৰ জনীক খাবলৈ বাটক নেচাই ॥
 কৰকৰা ভাতৰ ছপৰা খহিল ।
 তাইৰ জানো লৰাতো মৰিল ॥
 সোণাপুৰ হাটলৈ নিচিনো বাট ।
 সুধি পুছি পালেগৈ সোণাপুৰ হাট ॥
 আকাজিয়ে শুধিলে হেৰা পোহাৰী বাই ।
 পিজলী কপাহ কতনো পাই ॥
 পিজলী কপাহৰ নেজানো দৰ ।
 পোহাৰীয়ে মাৰিলে দুগালে দুটা চৰ ॥
 কি জানো আকাজিব কপালে পাই ।
 কপ টকাৰ কপাহ চপোৱা পাই ॥
 আকাজিয়ে দুগালে দুটা চৰ খাই ।
 ছপোয়া আনিলে পিজলী কপাহ তাই ॥
 কপাহ আনি ধুঁয়া চান্দত তুলি থলে ।
 গাল বিয়াইছে বুলি ছমাহলৈ শুলে ॥
 ছমাহৰ মূৰত মেলি তৰি চাই ।
 বাবে বুৰি শলিয়া কপাহত পাই ॥

মেলি তৰি চাই ছুৱাৰ চুকত থলে ।
 ছুৱাৰ চুকত পাই হাঁহে পাৱিলে কণি ॥
 বৰ জনাকে লৈ গল জেং জাবৰ বুনি ।
 এনুয়া কাজি মোৰ সংসাৰত নাই ॥
 ছপোয়া কপাহক কৰে ঠাই চাই ।
 তাৰে কিছুমান আছিলে বাকী ॥
 তাকে কাটিবলৈ ধৰিছে আজি ।
 এঘেউ কাটিলে ৰেতেউ তেউ ॥
 তাৰ মাজত থাকিলে কল খুৰিৰ কেওঁ ।
 এঘেউ কাটিলে ৰেতেউ আৰু তেউ ॥
 তাৰ মাজত থাকিলে তামোলৰ কেও ।
 এঘেউ কাটিলে ৰেতেউ আৰু তেউ ॥
 তাৰে বান্ধিলে ঘৰৰ বৃন্দা মেও ।
 এঘেউ কাটিলে ওপত ভাত খাই ॥
 তাৰে বান্ধিলে চেউৰী গাই ।
 এঘেউ কাটিলে কৰকৰা খাই ॥
 তাৰে বান্ধিলে খিৰতী গাই ।
 এঘেউ কাটিলে সবাতকৈ সৰু ॥
 তাৰে বান্ধিলে ভুতুৰা গৰু ।
 এঘেউ কাটিলে মাজ নিশা ৰাতি ॥
 তাৰে বান্ধিলে দঁতাল হাতী ।
 এঘেউ কাটিলে নাই খৰ ধৰ ॥
 তাৰে বান্ধিলে শীলত মণি গড় ।
 এঘেউ কাটিলে সবাতকৈ খৰ ॥

তাৰে বান্ধিলে শুয়াতো ঘৰ ।

মাকত কৈ জীয়েক কাজি ॥

ঢেকী খোৰা লৈ বাটে পাঁজি ।

কাটি বাছি থলে ধূয়া চান্দত তুলি ॥

হালোয়াই লৈ গল মৈ জাৰ বুলি ।

আহক আজি হালোয়া মই নিদিও ভাত ॥

ভাল বুড়ী মাকৰ সূতাত দিলে হাত ।

লৰা হঁতৰ বাপে কৈ কিবন কৰা ॥

শিলটো লৈ আহু চাঁচ খন ধৰা ।

সূতাৰ আখি মাৰোতে ককাল আধি নাগে ॥

আখি মাৰোতে মোৰ চাঁচ খন ভাগে ।

ওচৰ চুবুৰিয়াই নোলোৱিলে ধৰি ॥

ছমাহলৈ পুৰি গল সূতাৰ মূৰি ।

আবেলি বেলিকা তৰিলে তাঁত ॥

পায়েকৰ চিঙিলে উজতত দাঁত ।

মাকে জীয়েকে বগিয়াকৈ বয় তাঁত ॥

ছমাহৰ মূৰত কাপোৰৰ ওলাই আঁত ।

এমূৰ মাৰিলে কৰকৰা খাই ॥

তাৰ মাজে হালোৱা গৰু গুচি যায় ।

এমূৰ মাৰি ফুৰিলেগৈ গাওঁ ॥

তাৰ মাজে মৰকে সাত বেওয়া নাওঁ ।

এমূৰ মাৰিলে মাজ নিশা বাতি ॥

তাৰ মাজে মৰকিলে জুৰীয়া হাতী ।

এমূৰ মাৰিলে মৰাতকৈ মৰ ॥

তাৰ মাজে সবকিলে জাকৰুয়া গৰু ।
 ছমাহৰ মূৰত কাটিলে কাপোৰ ॥
 গাঁৱৰ বুঢ়ী মেঠিয়ে কাটিলে জাবৰ ।
 সেই খন কাপোৰ লৈ হাট লৈ গল ॥
 হাটৰ মানুহে দেখি মাৰি গল ।
 নৈৰ পৰা আহিছিলে ডোম ॥
 কাপোৰ খন দেখি মূৰত দিলে তোম ।
 পৰ্বতৰ পৰা আহিছিলে নগা ॥
 কাপোৰ খন চাই পিঠিত মাৰিলে ধকা ।
 হাটৰ মানুহে বিকুঠি কৰিলে ভোবা ॥
 দৰ দাম কৰোতে হল দেৰ পৰ বেলা ।
 নেবেচো কাপোৰ উভতাই নিম ॥
 জোঁয়াই আহিলে বিহুত দিম ।
 নেবেচি কাপোৰ ওভতাই আনিলে ॥
 জোয়ঁয়েক আহোতে উলিয়াই দিলে ।
 জোয়ঁয়েকে লৈ ফুল যেন পাতি ॥
 লোকে মাৰে বিকুঠি কাপোৰক চাই ।
 জোয়ঁয়েকে বুলিলে কাপোৰ খন ভাল ॥
 চাতি মাৰি লওঁতে পিঠিৰ গল ছাল ।
 সেইহে ছালত থলে ছালে দৰ সবাই ॥
 বেৰত থলে বেৰে মেৰ মেৰাই ।
 জোয়ঁয়েকে নিনিলে কাপোৰ লাজত ॥
 ডোমে লৈ গল ৰোমাছৰ ভাৰত ।
 বাৰ হাত জালৰ তেৰ হাত ফটা ॥

ভাল মাৰিলি বোপাইৰ বাপৰ বেটা ।

পুখি খলিহা পাহে পাহে বয় ॥

বোঁ বৰালি সবকিয়ে যায় ।

ভদ্ৰমেনে বচিলে আকাজিৰ জুনা ॥

সমস্ত সমাজে মন দি শুনা ।

পচলাৰ জুনা ।

—: (০) :—

সক জনীয়ে বুলিলে বৰ জনীক বায় ।

আলহী আহিছে কিহৰে বা খায় ॥

নকৰিবা চিতা ভনী নকৰিবা চিতা ।

বাৰীৰ পচলাৰে পাতি থৈছো মিছা ॥

ক'ত বা থাকিলে মোৰ খঁৰা কলি ।

পচলা আনিবলৈ হল দেৰ পৰ বেলি ॥

হাতত খৰা কলি লৈ বাধনী হল থিয় ।

সক সক পচলাৰ উৰি গল জীৱ ॥

বৰ বৰ পচলাই আলচিলে কাজ ।

বাধনী নমৰে আনে নেমেলো গাজ ॥

কাটিলেক পচলা আনিলেক টানি ।

তাতিত খোছ খায় বাধনী ছল কাণী ॥

কাটি আনি পচলা মজিয়াত থলে ।

পচলাৰ পানী গৈ ঘৰ বুৰি গলে ॥

আইয়ো উটিলে বাইয়ো উটিলে

উটিলে চাওঁৰ মৈ ।

মাত খন গয়াই খেদি আহিলে
হাতত লানি গছ লৈ ॥

ডাঙৰ ডাঙৰ কেইজন ছালে বেৰে বল ।

সক সক কেইজন উপড়িয়ে গল ॥

লাহনি খন আন পানী মিছি পেলাওঁ ।

কটাৰী কুতুৰা আন কুটি পেলাওঁ ॥

কুটিলেক পচলা নুগুচালে চেছু ।

মাজত থাকিলে জেলুকীয়া কেচু ॥

কুটিলেক পচলা এক চাৰি দোণ ।

লৰ মাৰি আনিলে কুৰি কৰা লোণ ॥

শাল্লয়েকক শুধিলে চাৰে চিয়াঁৰে ।

দিমে কি নিদিম শাল্ল আই একেবাৰে ॥

দিয়া দিয়া বোৱাৰী বছি পছি য'ক ।

আলহী আহিছে দেখা স্তনা কৰি থক ॥

হালোয়া পথৰুৱা বহে শাৰী শাৰী ।

গৰৈ মাছে পচলাই কৰে ম'ৰা চালি ॥

সিজালেক পচলা নিসিজিলে পাগে ।

পচলা খাওঁতে শোৱা লৰা জাগে ॥

যি জনীয়ে বান্ধিলে সিজনীয়ে থ'ক ।

পাগ মাৰিবে হেছি দিয়া পেটলৈ য'ক ॥

বাধনীয়ে নেখাই থলে দুৱাৰ চুকত ।

গোবচেৰেক মাৰি দিয়া বাধনীৰ বুকত ॥

ধোয়া কাউৰিয়ে নি পেলালে ছালত ।

চৰ চেৰেক মাৰি দিয়া বান্ধনীৰ গালত ॥

চব খাই গোব খাই উক'ন্দলে পান ।
 মুঠ চোংক জালুক আনি পুৰাট দিহা জাল ।
 ভাদ্ৰমেনে বচিলে পচলাব জুনা ।
 লঃস্ত সনাঙ্গে কাণ খিহকৈ শুনা ॥

নাঙলৰ জুনা ।

হাবিত আছিল কেঁকুৰা কাঠ ।
 বাঢ়ৈয়ে আনি লগালে চাঁচ ॥
 চাঁচি কাটি কবিলে নাঙল ।
 হালোৱাই নি বুৰিলে হাল ॥
 নাঙলে বুলিলে পিঠিত কুঁজ ।
 মইহে ধৰিছো পৃথিবীৰে বুঁজ ॥
 ফালে যে বুলিলে বাহৰে চেঁচু ।
 মই উলিয়াওঁ পাতালৰ কেঁচু ॥
 বেঙ্গাই বুলিলে বাহৰে আধি ।
 মইহে থৈছে ফাল খন বাধি ॥
 ডিলাই বুলিলে সবাতকৈ পোন ।
 মই যে নহলে হালোৱা কোন ॥
 যুৱলীয়ে বুলিলে সবাতকৈ হুহা ।
 কান্ধত উঠি ফুৰো গধূলী পুৰা ॥
 শলমাৰিয়ে বুলিলে চাৰি ভাই ককাই ।
 চাৰিও থাকো চাৰি ফালে চাই ॥
 যুত জাৰিয়ে বুলিলে মৰাপাটৰ লেক ।
 মই যে ৰাখো বৰ বৰ গক ॥

আউটে বুলিলে মাজতে যোবা ।
 মই যে নহলে হালোরা খোবা ॥
 এছাৰিয়ে বুলিলে বাঁহৰে লেক ।
 মই নহলে নলবে নচৰে গক ॥
 কাতিয়ে বুলিলে সবাতকৈ চোকা ।
 মই নহলে মাটি নহয় বোকা ॥
 গকয়ে বুলিলে দীঘল নেজা ।
 মোৰ উপৰত সকলো বজা ॥
 গকয়ে বুলিলে সবাতকৈ ডাঙৰ ।
 মই নেচাৰিলে নুগুচে জাবৰ ॥
 গকয়ে বুলিলে দীঘল নেজা ।
 মই নহলে সকলো মিছা ॥
 কথিলে মথিলে পুরালে বাতি ।
 হালোরা ককাইয়ে মাৰিলে গাটি ॥
 কোৰেণ্ডে বুলিলে মই ঘৰৰ বুঢ়ী ।
 মই পেলাওঁ কাষৰ কুৰি ॥
 মৈয়ে বুলিলে বাহৰে এফাল ।
 মই যে কৰো মাটি শীতল ॥
 দলিমবাই বুলিলে কাঠৰে দণ্ডি ॥
 মই নহলে মাটি নহয় শীত ॥
 জবকাই বুলিলে সবাতকৈ মানী ।
 মই যে পেলাওঁ জাবৰ টানি ॥
 বিস্কাই বুলিলে হেলোকা দতা ।
 মই যে নহলে ধান হয় বটা ॥

খন্তিয়ে বুলিলে মই ঘৰৰ ঘৈণী ।
 মই যে নহলে নমৰে বনৰ জনী ॥
 ভদ্ৰমেনে বচিলে নাঙ্গলৰ জুনা ।
 সমস্ত সমাজে কাণ পাতি শুনা ॥

বাধাৰ জুনা ।

নেজানিলো নুশুনিলো বাখিলো গৰু ।
 বাটত ধৰি বিয়া দিলে আছয় মাহৰ সৰু ॥
 ধন লোভী বাপ মাৰ যুত লোভী ভাই ।
 ধন দেখি বিবাহ দিলে লৰা জোৰাই ॥
 উয়ে শোধে সিয়ে শোধে লৰা জোৰাই কৰা ।
 আচল ডাকি চোৱা যদি আছয় মাহৰ লৰা ॥
 আচলত পটা গুটি নথৈ কৰিম কি ।
 আউয়ে দিছে লৰা জোৰাই নলৈ কৰিম কি ॥
 আঁঠৰ আগে বান্ধা কৰা দিয়ক গাৰু তুলি ।
 তুলি নেপাই নিদ্ৰা নেযাই খেৰে কাটে বুলি ॥
 দেউতাৰ আগে বান্ধা কৰা দিয়ক চামৰ পীৰা ।
 বহি ভাত খাব লাগে তেওঁৰ জোৰাই লৰা ॥
 ককাইৰ আগে বান্ধা কৰা এবাৰ আহিব যাব ।
 তেওঁৰ বৈনাই সৰু লৰা চিনি জানি লব ॥
 বোঁৰ আগে বান্ধা কৰা দিয়ক ধেনু গাই ।
 দধি দুগ্ধ খাব লাগে তেওঁৰ নন্দ জোৰাই ॥
 হাতে যাওঁ বাট যাওঁ স্বামী কোলা লৈ ।
 কড়ি বড়া লাক কিনি স্বামীক খোৱাও গৈ ॥

সমান সখিক পাই বাধাই পালে লাজ ।
 আচল ডান্সি দলিমাৰে বকবানীৰ মাজ ॥
 বকবানীত পৰি কৃষ্ণায় আজি ভাল কাল ।
 আজিৰ পৰা বক্ষা পালো বাধাৰ জঞ্জাল ॥
 এমি মোচৰ গৈলা প্রভু হুটী মোচৰ গৈলা ।
 নিদাকণী বাধাক প্রভু উভতি নেচাইলা ॥
 হাতো নগল তল ভৰিও নগল তল ।
 জানিলো জানিলো প্রভু তোমাৰ সম্বল ॥
 হেন জানি নিৰন্তৰে এবি আন কাম ।
 পাতক ছাৰোক ডাকি বোলা বাম বাম ॥

বাৰ মহীয়া গীত ।

বহাগত বিলহীয়া বুধে গোপেনু ধুৱাই ।
 পিতৃ মাতৃ সেৱা কৰি তেবে গুৰু পাই ॥
 জ্যেষ্ঠ জীৱিকাৰ অৰ্থে কঠিয়া পাৰই ।
 ধলা গৰু কাৰ্য্যো নাহে কৃষ্ণক চৰণে ধিৱাই ॥
 আহাৰত আন্ধাৰ মেঘে কৰে বৃষ্টি ।
 কৃষি কৰিবাক লাগি কৰিলা দৃষ্টি ॥
 শাওণত সমে নদী গোপী কৰে খেলা ।
 বস্ত্ৰক চুৰ কৰি কদম্বে চৰিলা ॥
 ভাদ্ৰত ভগবন্ত উপজলা নাৰায়ণ ।
 ইষ্ট গুৰু নেতাৰিলে নাম কি কাৰণ ॥

আহিণত সিন্ধে সিঙ্গাই কাটে হাঁহ ছাগ ।
 তথাপি মনুষ্যে নেপাই কৃষ্ণক লাগ ॥
 কাতিত কতোলোকে মৎস্যক নেথায় ।
 আকাশত বাতি লগাই ধন্য আছৰয় ॥
 আঘোণত ন নবীন দায় শালী ধান ।
 তাক খাই ভকতে লয় হৰি নাম ॥
 পুহত পাত পতম্বৰ হৰে বৃক্ষৰ পাত ।
 আয়ু চুলি তুতি যাই লোকৰ গাত ॥
 মাঘত মাঘদেৱ নাতাৰিলে কেও ।
 ইষ্ট গুৰু পূজা কৰি মানি আছে দেও ॥
 ফাগুনত কন্যাদান কৰাই ভোজন ।
 কুশ বনে বিয়া দিলে অৰুণ চৰণ ॥
 চ'তত শ্ৰীকৃষ্ণায় কান্দে বিহুয়া চৰাই ।
 শিপিনীৰ সুখ নাই গৃহিণী বোলাই ॥

পকৰাৰ জুনা ।

ভাতে বান্ধি দিয়া খাওঁ মই পকৰা
 পানী আনি দিয়া খাওঁ ॥
 চাউল কঠি চেবেক বান্ধি দিয়া পকৰা
 সদীয়া দেশলৈ যাওঁ ॥

পকরাই বান্ধিলে পকরাই বাঢ়িলে

পকরাই নেখালে ভাত ।

বাতিব ভিতবত কাটে সক সূতা

পুরালৈ লগালে ভাত ॥

সদীয়া দেশবে কপাহ কিনি আনি

দিলেহি পকৰাৰ হাতত ।

এসেৰ কপাহক ছমাহ ছন্দিয়াই

ছমাহত লগালে ভাত ॥

ছমাহে কাটিলে ছমাহে বাঢ়িলে

ছমাহত উলিয়াই সূতা ।

যি থিনি কাটিলে বেতেউ তেউ কৰি

যেনে বৰ ঘৰৰ খুটা ॥

এসেৰা কাটিলে বেতেউ তেউ কৰি

থাকিলে শালত লাগি ।

এসেৰা কাটিলে বেতেউ তেউ কৰি

কাটে মাজ নিশা বাতি ॥

এসেৰা কাটিলে মাজ নিশা বাতি ।

তাৰে বান্ধিলে দতাল হাতী ॥

এসেৰা কাটিলে সবাতকৈ সক ।

তাৰে বান্ধিলে ডমৰা গৰু ॥

এসেৰা কাটি থলে বেবত তুলি ।

হালোৰাই লৈগল মৈজাৰি বুলি ॥

কুকুৰা যুঁজাবৰ কাঠি গোৰ বুঢ়ী আই
 কুকুৰা যুঁজাবৰ কাঠি ।
 গাওঁৰ বাই ভগী মাতি আন বুঢ়ী আই
 হাচটি কৰোঁগৈ বাতি ॥
 দীঘলি বাটতে বাচ বাতি কৰে
 বাচৰ নেলেখিলে কনি ।
 ফলিয়া বেতৰে মোচোৰা মাৰিলে
 মোচোৰা নেপালে মণি ॥
 চিলাই পুঠি মাছ নিলে বাই বুঢ়ী আই
 চিলাই পুঠি মাছ নিলে ।
 গোট বাঁহকে লয় চাছি কাটি
 হাচটি পুটলত দিলে ॥
 কি খৰি লুৰিবৰ চহে বাই বুঢ়ী আই
 কি খৰি লুৰিবৰ চহ ।
 গোট ভলুকা বাঁহ লয় খোৰ চিন্তি
 হাচটিত লগালে বহ ॥

নাইবৰ জুনা ।

আই আই বুলি নাইবে মাতিলে
 মাকৰ মুখলৈ চাই ।
 কিয়নো মাতিছা নাইব চেনিমুৰা
 চকত পায়তা নাই ॥

ভাতে বান্ধি দিয়া খাওঁ বুঢ়ী আই
 পানী আনি দিয়া খাওঁ ।
 অনেক বেহুৰাই যায় বেহাবলৈ
 ময়ো বেহাবলৈ যাওঁ ॥
 কিনো বেহুৰাৰ আলৈয়ে বিলৈয়ে
 কিনো বেহুৰাৰ দুখ ।
 বাতি খাই মাৰে নগা দাম দুমে
 দিনত খাই মাৰে জোক ॥
 নাইৰ চেনিঘুৰা ওলাই বেহাবলৈ
 ছকুৰি কুকুৰাৰ ভাৰ ।
 দিখো নৈৰ পানী কৰে তল বল
 ঘাটেয়ে নকৰে পাব ॥

হাট দি তুলিবৰ লাই
 দেশৰ বেহুৰাই যায় বেহাবলৈ
 নাইৰ চেনিঘুৰা নাই ॥

কি মাটু মাৰিবৰ হল ।
 লোণ ভাৰ পেলাই মাটি ভাৰ আনিলে
 চাই মচিবলৈ হল ॥

ধপাতৰ জুনা ।

চিলিম শ্ৰীহৰি । দবা নাৰি কলি
আমি তিনি চাৰি স্তাই ।

একে দাল নলীতে সবে ধোৱা খালে
তাৰো জাতি কুল নাই ॥

চিলিম শ্ৰীহৰি । দবা নাৰি কলি
তামৰে বন্ধোৱা গা ।

এনো ধোৱা খোৱা বন্ধাই লৈ আহোঁগৈ
আতোলা সোণৰে লা ॥

চিলিমে কান্দি লে চিঁউ চিঁউ কৰি
গৰবে মাতিলে ঙ্গি ।

নলনিৰ পৰা নলীছাই মাতিলে
ধপাত লগাল নে নো ॥

বুঢ়া কইটালি বহি কিয়ে কৰা
পচাইছে ধপাতৰ পুলি ।

লৰাও নেজানে বুঢ়াও নেজানে
সবে খাই ধপাতৰ গুৰি ॥

চোতাৰ আগৰে কেচা ধপাত থিলি
মোহাৰি কৰি যাওঁ গুৰি ।

ৰাটৰ সমনীয়াক মাতো আটাই পাৰি
এচুহি খোৱাহি বুলি ॥

ধপাত খাই খাই ধুমুৰি ধাৰিলে
 তললৈ কৰিলে মূৰ ।
 জখলা পাতিয়ে উঠা বুঢ়ী আই
 দিয়াহি ধোৱা চান্দৰ গুড় ॥
 ভাঙো এ খালো ধুতুৰা এ খালো
 তেও নপতিয়াই চিত ।
 গাধুই উঠি শ্ৰীৰাম গোসাঁয়ে
 গাইছে ধপাতৰ গীত ॥

বৰ্ণ জুনা ।

ক বোলে কলিয়ুগে ৰাম নামে সাৰ ।
 খ „ ক্ষন্তেকে কৰিব নিস্তাৰ ॥
 গ „ গৰ্ভতে নাথাকিবা শুই ।
 ঘ „ ঘাটি দিয়া পাপে লাগে জুই ॥
 ঙ „ বিং মাৰি চাৰি বেদে কয় ।
 চ „ চণ্ডালেও হৰি নাম লয় ॥
 ছ „ ছদ্ম ধৰি নিব অন্তিমত ।
 জ „ জব ৰোগে সবে হুব হত ॥
 ঝ „ ঝাৰে বন্ধা কৰিহি নামে ।
 ঞ „ ঞিঙাব নেলাগে ঐ কামে ॥

ট	”	টলবল নকৰিবা মন ।
ঠ	”	ঠিৰ কপে কৰিবা ভ্রমণ ॥
ড	”	ডৰ নকৰিবা একো নৰে ।
ঢ	”	ঢলিয়াৰ চক্ৰ ধৰি কৰে ॥
ণ	”	গলমলা নামে লোৱা লেখ ।
ত	”	তাৰি নিব বৈকুণ্ঠ প্ৰবেশ ॥
থ	”	থিৰ কপে লোৱা হৰি নাম ।
দ	”	দয়াময় কৃষ্ণ হৰি নাম ॥
ধ	”	ধৰ্ম্মমতে লোৱা হৰি নাম ।
ন	”	নৰতনু ঈশ্বৰক পাম ॥
প	”	পৰম সাদৰি হৰি নাম ।
ফ	”	ফল পাবা সিদ্ধি হব কাম ॥
ব	”	বৈকুণ্ঠলৈ নামে হব ৰথ ।
ভ	”	ভয় নাই নামেসে সাৰ ॥
ম	”	মনুষ্যৰ পাপ হব মুক্তি ।
য	”	যতে ততে নামে কৰে ৰতি ॥
ৰ	”	ৰাম নাম নেৰিবা সদাই ।
ল	”	লবা ঘণে ঘণে নাগৰ সহাই ॥
ৰ	”	অৱশ্যে হৈবে নিস্তাৰ ।
শ	”	শৰীৰত পাপে হব সাৰ ॥
ষ	”	ছয় চক্ৰ নামেসে বসতি ।
স	”	সদা সদা লভিব মুকুতি ॥
হ	”	হৰি হৰি বোলা সৰে নৰে ।
ক্ষ	”	ক্ষণেকতে তাৰিবা ঈশ্বৰে ॥

হৰি মই কেনে ভৈলো সেৱাৰ বন্ধিৎ ।

কি কাৰণে বিধতাই শ্ৰজিলে ভূমিত ॥

গৰ্ভবাস নৰকত আছিলো দুখত ।

তষু নাম কৃষ্ণ কথা নাহিলে মুখত ॥

ফুৰো মই বসন্ত কালত কৰি কেলি ।

মই পাপী অধমক নেপেলাবা ঠৈলি ॥

কহয় মাধৱ মোৰ ভৈলো সেৱা চুৰ ।

তিন কোটী অপৰাধ ক্ষমা কৰা মোৰ ॥

তৰাৰ কথন ।

দেখা কেনে আকাশত থুপি থুপি তৰা ।

আকাশ চাই খেলা কৰে সৰু সৰু লৱা ॥

কুকুৰ বাহি তৰা গলে জাক পাতি থাকে ।

অকণ্ঠুৰি নামে তৰা এক জুৰি থাকে ॥

ভোটা তৰা নামে এক আছে আকাশত ।

সিটো ওলাবৰ পৰা অকাল সংসাৰত ॥

পপায়া তৰা নামে এক নেজলগা হয় ।

কোনো কোনো লোকে তাক নেজালতৰা কয় ॥

একবাৰ ওলাই সিটো একবাৰ সোমায় ।

নেজ চিগি। দখৰ দখৰ যায় গম গমায় ॥

তামোলা তৰা নামে এক থাকে স্বৰগত ।

অতি সূক্ষ্মল প্রাণ চন্দ্র গুরু মত ॥
 মই নাজানিলো ইসবে কিনো খাই জীয়ে ।
 সর্বদাই চন্দ্র গুরুক তামোল কাটি দিয়ে ॥
 কোনমতে তান সবে আকাশত বয় ।
 পৰিম বুলি ইসবে নকবয় ভয় ॥
 নিশ্চয় জানিলো ইসব দেব গণ হয় ।
 মৰণ আকাল তান আছে কিহব ভয় ॥
 দেবগন হোয়া থাকে আমাসাত আবে ।
 আহাব নকৰি সি সব থাকিবাক পাৰে ॥

স্বৰগদেৱৰ কথন ।

স্বৰগদেৱে কোনো দিনে ধেলেকনি মাৰে ।
 বছৰ মাজে দুবাৰ তিপ কণি পাৰে ॥
 স্বৰগদেৱে বৰ চোপ মাৰে নিষত্তৰে ।
 উৎপাত কৰে আমাৰ পৃথিৱী ভিতৰে ॥
 দেখা চোঁন স্বৰগদেৱে বৰযুগ আনি ।
 খৰ খৰিয়া বাম মাটিত কৰে পানী ॥
 ইটো কথা কোন কালে পাহৰিম তাৰ ।
 ভেঙুয়ে দিছে আমাক পেতৰ আহাব ॥

জাননী ।

আমি প্রকাশ কৰা কিতাপ বিলাকৰ নাম তলত দিলো । ইয়াৰ বাহিৰেও অন্যান্য ধৰ্ম্মৰ পুথি আমাৰ ওচৰত পাব । সবহীয়াকৈ নিলে কমিচন দিয়া হয় ।

মনি কোঁৱৰ	১০	পক্ষী চৰিত্ৰ	১০
গোবিন্দ চৰিত	১০	তুলনী চৰিত্ৰ	১০
ক-কৰতি (৯খন একেলগে)	১০	ৰাম চৰিত্ৰ	১০
অৰ্জুন গীতা	১০	ডাকবচন	১০
বৈষ্ণৱী গীতা	১০	নাৰায়ণ কবচ	১০
মন্ত্ৰসাৰ	১০	গোপিনী আই	১০
বিলাহি বেজিনী	১০	শক্তি শেল	১০
নৱসিংহ মন্ত্ৰ পুথি	১০	নৃগ মোচন	১০
সুদৰ্শনচক্ৰ ঐ	১০	কৃষ্ণৰ লীলা	১০
বাৰভনী বিষালী মন্ত্ৰ	১০	কৃষ্ণৰ চৰিত্ৰ	১০
জীৱৰ ভূতি	১০	দেৱ সংবাদ	১০
কাচন কোঁৱৰী বাফুল কোঁৱৰ	১০	অৰ্জুন সংবাদ	১০
মালীতা (ফকৰা)	১০	মহিষাসুৰ বধ	১০
ৰাধা হৰণ	১০	লক্ষ্মী চৰিত্ৰ	১০
ঊষা হৰণ	১০	আই নাম	১০
দ্রৌপদীৰ বস্ত্ৰ হৰণ	১০	অশোক চৰিত্ৰ	১০
ভীম চৰিত	১০		

শ্ৰীভদ্ৰসেন বৰা,

আমাম এজেন্সী । পোঃ আঃ বিহাবাৰী ।

পুৰণা কাৰাবাবৰ নতুন নাম

আসাম এজেক্টী ।

পো: আ: বিহঁবাবী ।

আহোম প্ৰেছৰ পৰা আজি অনেক দিন কিতাপ
পত্ৰ, আদি প্ৰকাশ কৰি বিক্ৰী কৰি অহা হৈছে ।
সম্প্ৰতি সেই কাৰাবাবকে ডাঙৰ কৰিবৰ অভি-
প্ৰায়ে আসাম এজেক্টী নাম দি প্ৰেছৰ এজেক্টী
বিভাগ খোলা হ'ল ।

ইয়াত সকলো বকমৰ স্কুলীয়া কিতাপ সকলো
নতুন ধৰণৰ কিতাপ আৰু সকলো ধৰ্ম পুথি
বেচিবলৈ যোগাৰ বখা হৈছে । আৰু “দ্রোপদীৰ
বস্ত্ৰ হৰণ” “অৰ্জুন গীতা” “দেৱসংবাদ”
আদিৰ নিচিনা অনেক বিলাক অসমীয়া
অপ্ৰকাশিত ধৰ্ম পুথি আমি প্ৰকাশ
কৰিছো । তাৰো উপৰি সকলো বকমৰ
কাগজ পত্ৰ, পেপাৰ, চিয়াহী, নোট পেপাৰ
আদি সকলো বকম ষ্টেচনাৰী মাল বেচিবলৈ
যোগাৰ ৰাখিছা । অডাৰ দিলেই ভিপিত
পঠাওঁ ।